

3. Рекомендації учасників Другого засідання Робочої групи: «Україна – ЄС на шляху до розширеної ЗВТ» [Електронний ресурс]. – Режим доступу: http://www.niss.gov.ua/public/File/2011_table/0609_rekom.pdf.

4. Бондарчук Н. В. Інформаційно-консультаційні послуги в сільському господарстві: досвід країн з розвиненою економікою [Електронний ресурс] / Н.В. Бондарчук // Ефективна економіка. – Режим доступу: http://archive.nbuv.gov.ua/e-journals/efek/2010_1/1_2010_4.pdf.

Діана МУЗІКА
науковий керівник
д.і.н, проф. Пилипів І.В.
ІФННІМ ТНЕУ

ГЕРОЙ НЕБЕСНОЇ СОТНІ- РОМАН ГУРИК

Юнак з очима, які дуже хотіли жити.

Автор невідомий.

У зв'язку з масовою корупцією, неналежним виконанням обов'язків колишньою владою, а, зокрема, відмовою колишнього президента взяти курс на Євроінтеграцію та іншими суспільно-політичними чинниками, студентство у всіх областях України організовано вийшло на масові протести. Такі мітинги не обминули і Івано-Франківськ. Тут зібралась вся свідома молодь міста, яка хотіла кращого життя для майбутніх поколінь. Серед них був і Роман Гурик. Його героїчний подвиг було описано в багатьох джерелах літератури.[1]

Об'єктом наукового дослідження є революційні події в Україні, які призвели до багатьох змін і переворотів в державі.

Предметом дослідження є герой Небесної сотні Роман Гурик.

Метою дослідження є розкриття героїчного вчинку справжнього патріота Романа Гурика.

Народився Роман Гурик 2 жовтня 1994 року в Івано-Франківську у родині Ігоря та Ірини Гурик. Прадід Романа Гурика і два прадідових брата були вояками УПА. Прадідові брати загинули у 19 років від рук московських загарбників. За дивним збігом обставин Роман Гурик загинув у такому ж віці, і такою ж смертю, як і брати його прадіда. Зі своєї родини Роман є шостим, хто загинув за Україну.[2]

З дитинства Роман Гурик відвідував усі можливі гуртки, ходив на тренування з гімнастики і плавання (семирічним отримав дитячий розряд із плавання), на хореографію, вчив іноземні мови (англійську — з 4 років, польську). Екстерном завершив навчання в 23-й школі-ліцеї. Не був відмінником, але добре знав і вчив ті предмети, які були йому до вподоби і якщо імпонував стиль викладання.[3]

Читав книги з психології: Ніцше, Левіна та інших психологів. Мав заострене відчуття справедливості. Готувався до навчання у Гданську — пройшовши відповідні курси, обрав для себе в польському виші спеціальність «навігаторство». Через недобір групи, навчання перенесли на липень 2014-го.

Тим часом навчався на філософському факультеті Прикарпатського національного університету імені Василя Стефаника. Мріяв про вступ у морську академію.

На Майдан майбутній Герой Небесної сотні їздив чотири рази: вперше у листопаді з друзями з Івано-Франківська та з хрещеним, останній — у суботу, 15 лютого. У середу, 19 лютого, близько 18 години зв'язок із ним обірвався — не було змоги зарядити телефон. Зранку, 20 лютого, близько 10 години батьки почали бити на сполох — телефонували до знайомих активістів у Києві, звернулись до Мальтійської служби допомоги, зробили оголошення на телебаченні, попросили зробити оголосити з головної сцени.[4]

Загинув під час загострення протистояння від пострілу снайпера у скроню.

Поховали Героя Небесної сотні 24 лютого в меморіальному сквері поряд з іншими галицькими героями - січовими стрільцями.

21 листопада 2014 року отримав звання Герой України з удостоєнням ордена «Золота Зірка» (посмертно)- за громадянську мужність, патріотизм, героїчне відстоювання конституційних засад демократії, прав і свобод людини, самовіддане служіння Українському народу, виявлені під час Революції гідності.[5]

Під час святкування Дня університету удостоєний відзнаки в номінації «Честь і слава університету» студент Прикарпатського національного університету імені Василя Стефаника – Герой Небесної сотні Роман Гурик (посмертно).

На честь Героя встановлено обеліск на подвір'ї Прикарпатського національного університету імені Василя Стефаника.

Роман Гурик один з багатьох активістів Євромайдану, яких не могли перемогти ні кулі снайперів, ні гранати, ні людська жорстокість. Вони боролися за право кожного з нас жити у вільній і незалежній країні, без корумпованих політиків, свавілля чиновників. Роман Гурик став прикладом незламності духу українського народу. Герой загинув за свої переконання, за Батьківщину, за народ. Роман Гурик - справжній патріот України, той для кого «справедливість», «гідність», «свобода», «Україна» були не просто словами, а сенсом його життя.

Список використаних джерел.

1. <http://pravda.if.ua/news-67519.html>[Електронний ресурс]
2. <http://gazeta.ua/articles/people-newspaper>[Електронний ресурс]
3. <http://firtka.if.ua>[Електронний ресурс]
4. <http://www.nebesnasotnya.in.ua/portfolio>[Електронний ресурс]
5. Указ Президента України від 21 листопада 2014 року № 890/2014 «Про присвоєння звання Герой України»